

DE HOOFDPRIJS
(Grand Prize)

Komedie in drie bedrijven

door

RONALD ALEXANDER

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE HOOFDPRIJS- GRAND PRIZE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROLAND ALEXANDER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

George
Lucille Cotton
John Condon Mitchell
Brenda Johnson
Mack
Kate Wilson
Robert Meredith
Edward Martin
Green

PLAATS VAN HANDELING:

De handeling vindt plaats in de woonkamer van het New Yorks appartement van Lucille Cotton.

TIJD VAN HANDELING:

Het heden.

Eerste bedrijf: een doordeweekse dag ongeveer zes uur 's avonds.

Tweede bedrijf:

eerste scène: dezelfde avond, een paar uur later.

Tweede bedrijf:

tweede scène: de volgende avond, ongeveer middernacht.

Derde bedrijf: de volgende morgen.

Opmerking: Er is maar één camera nodig voor de tv apparatuur in het eerste bedrijf. Daarbij zullen twee schijnwerpers, een handmicrofoon en een heleboel draad en zware kabel de illusie wekken van een geïmproviseerde tv-opname.

DECOR:

De woonkamer is een – wat onder vastgoed makelaars lacherig wordt genoemd – modern anderhalf kamer appartement. De kamer is nagenoeg volkomen onpraktisch. De ingang is midden achter zonder hal. Links in de achterwand achter louverdeuren is een van die heerlijke compacte kitchenettes. Een inloop van ongeveer een meter diep en even breed, waar op elkaar gepakt het aanrecht, gootsteen,

koelkast en opbergplaatsen staan, creëert een onelegante en zenuwslopende woonsfeer. In de wand links achter is een doorloop naar een alkoof en een badkamer. Rechts achter is een raam en rechts in de achterwand zijn nog twee louverdeuren die naar een terras zouden moeten gaan, maar in werkelijkheid een kleien kast verbergen. De rest van het meubilair is smaakvol maar ongeschikt. Rechts voor tegen de muur staat een lamp met een legbord met daarop een asbak en een boek. Achter de lamp bevindt zich tegen de wand een kaptafel met een kam, borstel, juwelendoos, een parfumverstuiver en wat andere rommeltjes. Op de vloer bij de kaptafel staat een antieke autotoeter. Rechts voor staat een leunstoel. Tegen de achterwand, tussen de kast en de deuren, is een boekenkast met laden in het onderste deel en daarboven planken vol met boeken. Diverse potplanten staan op de boeken en planken. In het midden van het toneel staat een grote sofa die omgebouwd kan worden naar een bed. Op de sofa een paar kussens. Rechts van de sofa staat een klein tafeltje waarop een paar boeken of tijdschriften liggen, een asbak, sigarettenaansteker en een busje met sigaretten. Achter de sofa staat een lange tafel die in de tekst wordt beschreven als "achtertafel", met hierop een telefoon met een lange draad, een staande lamp en een grote asbak. Links van de sofa een grote ronde poef. In de koelkast staat een fles gin en een blad met hapjes. In de kast staan een aantal waterglazen, borden en levensmiddelen. Er hangt een handdoek in de keuken en er is een tafel met twee stoelen. Op de tafel staan een suikerpot met lepel, melk, twee koffiemokken, glazen, drie flessen drank en een asbak. In de alkoof – gezien door de doorloop – staat een kaptafel met daarop een klimplant, boeken e.d. Links achter tegen de wand staat een leunstoel met daarnaast een klein tafeltje met een lamp, een asbak en een paar boeken. Tegen de muur boven de stoel een paar kleine platen of foto's. Verder de vele "kunstvoorwerpen" die men in een appartement van een carrièrevrouw kan vinden, rechts een tv- camera, kabels over de vloer, twee grote schijnwerpers enz.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, is een tv-man de microfoonkabel aan het rechtekken. Hij legt een handmicrofoon op de sofa. Gaat dan naar het raam rechts achter en roept naar iemand op straat.

George: Ralph! Hé, Ralph! Zet de generator eens aan, alles is aangesloten... Wat zeg je?... Wat? Ik kan je niet verstaan... Oké. *(de telefoon gaat, George loopt erheen en pakt op)* Hallo.... Wie?....

Lucille Cotton?..... Momentje. Hé, Miss Cotton! *(Lucille Cotton, een aardig meisje van midden twintig komt uit de doorloop)*

Lu: *(gaat naar de telefoon)* Wat is er aan de hand, George? *(hij reikt haar de telefoon aan)*

George: Voor u.

Lu: Dank je.

George: Als het kan, niet te lang praten, ze bellen me zo van beneden op.

Lu: Het is anders mijn telefoon.

George: Ja, maar we moeten wel zo een opname maken.

Lu: Ik heb niet gevraagd om in jullie opname te zitten.

George: *(gaat naar het raam)* Zeg, ik doe ook alleen maar mijn werk.

Lu: Hallo....Wie? Meneer Meredith?

George: Ralph, hé, Ralph!

Lu: Ja, meneer Meredith.

George: Kan ik het helpen, zij staat te telefoneren!

Lu: Wat zegt u, meneer Meredith?

George: Watte, Ralph? Als je die stomme generator uitzet, kan je horen wat ik zeg.

Lu: Hé, jij daar.

George: Klaar, dame?

Lu: Nee, ik probeer met mijn baas te praten.

George: Oké, praat dan!

Lu: Meneer Meredith, het spijt me, maar ik kon u niet verstaan... het is hier een bende in mijn appartement, allerlei mensen die naar binnen en buiten rennen..... Wat?..... Nee, meneer Meredith, ik zal niet vergeten reclame te maken voor uw parfum..... Nee, dank u! Dag. *(ze legt neer. Kijkt naar George)* Jij mag! *(hij pakt de telefoon en draait drie cijfers. Zij forceert een glimlach)*

George: Ralph.... eh.... *(zacht)* Ralph. *(hij schreeuwt bijna even hard. Lu schrikt en gaat dan via de doorloop naar de badkamer)* Dat.... meisje was aan de telefoon.... Wat zei je eigenlijk?.... Nee, nee, ik zei

dat je de generator aan kon zetten en na die tijd zei je iets dat ik niet kon verstaan! (*lacht*) Oh.... Je zei dat ie al aanstond! Nou ja, dat kon ik niet verstaan. Nee, ik zei dat je hem af moest zetten zodat je het kon horen als ik zou zeggen dat je hem aan moest zetten. (*lacht opnieuw*) Ja..... Oké. Laat maar aan. Ik kom beneden. (*hij hangt op, de deurbel gaat*) Ik kom. (*hij doet de deur open en daar staat Kate Wilson, een knap meisje met een prachtig figuur. Kate en Lu zijn vroeger samen naar college geweest. Ze zijn even oud en het enige verschil tussen hen is dat Kate van mening is dat er niets belangrijker is dan mannen*)

Kate: (*komt binnen*) Oh, hallo. Waar is mijn vriendin?

George: (*wijst naar de doorloop*) Daar. (*George af; Kate gaat de kamer verder in*)

Kate: Hé daar, Lulu.

Lu: (*komt binnen*) Oh, Kate, wat ben ik blij dat je er bent.

Kate: Wat is er aan de hand?

Lu: (*gaat op de sofa zitten*) Ik moet over tien minuten in die opname, ik ben bloednerveus.

Kate: Vlinders in je buik?

Lu: En hoe. En om het nog erger te maken belde meneer Meredith zojuist en zei: "Twee dingen: zorg ervoor dat je die commercial goed doet en wat denk je over samen eten vanavond?"

Kate: (*gaat naast haar zitten*) Hij weet niet van ophouden, hè?

Lu: Nee, jammer genoeg niet. Hij is soms zo aardig en charmant dat je als meisje in de verleiding zou komen als je geen verkering had.

Kate: Hoezo?

Lu: Luister, we waren op een avond nog laat aan het werk, toen zei hij ineens: "Laten we ergens koffie gaan drinken." En het volgende moment zaten we in een restaurant champagne te drinken. Ik was helemaal hoteldebotel.

Kate: Klinkt goddelijk.

Lu: Was het ook. Toen we weggingen, dacht ik: "Goh, wat een leuke vent," en toen zei hij: "Waarom gaan we niet naar mijn huis?"

Kate: En toen?

Lu: We hebben woorden gehad en ik ben met de bus naar huis gegaan. (*ze staat op*) De volgende dag heb ik hem een declaratie voor de taxi gegeven en we hebben een week lang geen woord tegen elkaar gezegd.

Kate: (*staat op*) Geloof het of niet, Lulu, maar dit klinkt geweldig romantisch.

Lu: Zeker weten, alleen jammer dat mannen als meneer Meredith geen interesse hebben in dit soort gedoe en ik verloofd ben met de man die ik wil. (*de deur gaat open en John Condon Mitchell komt binnen samen*)

met George die een aantekenblok, envelop en postzegels op de achtertafel legt. John heeft een hoed en een attachékoffertje bij zich)

John: Moet het hier gebeuren?

George: Ja, meneer Mitchell. *(hij loopt de kamer door, kijkt even naar Lu en kijkt rond)*

John: Is alles klaar?

George: Ja, meneer.

John: *(legt zijn hoed en koffertje op de stoel)* Waar is Brenda?

George: Ze komt eraan.

John: Wat kunnen we in dit appartement laten zien?

George: Niks. Alleen wat boeken en platen; de gebruikelijke rotzooi.

John: Is dit de enige kamer?

George: Ja.

John: Lieve help. Niks van enig belang?

George: Wat denkt u van het meisje?

John: Welke is het?

George: Die kleine.

John: Oh, bent u Miss Cotton? Ik ben John Condon Mitchell.

Lu: Hoe maakt u het. Dit is Kate Wilson, mijn buurvrouw.

John: Hallo.

Kate: Dag... Lulu, ik ga de uitzending bekijken. Ik zie je later...

Lu: Oké.

Kate: *(hij af)* Tot ziens, meneer Mitchell.

John: Dag, Miss Wilson. *(kijkt haar na, glimlacht en draait zich weer naar Lu)* Zo dan... Kent u onze show?

Lu: Om eerlijk te zijn, nee.

John: *(verrast)* Wilt u zeggen dat u nog nooit...

Lu: Klopt.

John: Nu ja.... Weet u dat het "Eén dag de baas" heet?

Lu: Ja.

John: Het is de laatste negentien maanden drie keer in de week op de toverdoos – zo noemen wij de tv – geweest, en het is een geweldig succes. Het is een goede show en wordt zeer goed bekeken. *(hij zet zijn toneelglimlach op)* We schrijven grote bedrijven aan en vragen of ze ons een efficiënte en aantrekkelijke secretaresse willen lenen. Wij noemen ze "carrièremeisjes"; dat doet het geweldig in de provincie.

Lu: Ik kom uit de provincie.

John: Mooi. We hebben liever geen meisjes uit de grote stad, die hebben geen uitstraling. *(hij gaat naar de camera)* We brengen een camera in uw appartement en laten zien hoe u woont, stellen een paar vragen, doen een paar testen en als het meisje voor alle testen slaagt.... *(hij*

wacht even) en nu komt het sympathieke deel van de show, dan krijgt ze de mantel “Baas” voor een hele dag. Als u wint, dan zeg ik: “Miss...Cotton, u bent de baas”; als u morgen naar het werk gaat dan bent u de baas van uw baas. Dat is een hele eer. (*geen reactie van Lu*) Nu ja, hoe dan ook, dat is de show. (*ze reageert nog steeds niet*) We hebben vandaag al één meisje geïnterviewd, maar die heeft de testen niet gehaald. U bent de tweede.

George: (*bij de boekenkast*) Zij leest een heleboel gedichten.

John: Dat kunnen we niet laten zien. Dat doet het niet op de tv. Bent u lid van de boekenclub, Miss Cotton?

Lu: Nee.

John: Welke tijdschriften leest u?

Lu: Vogue, Elle...

John: Life?

Lu: Ja.

John: (*tegen George*) Dat is een idee. Laat Life zien en breng een paar bestsellers in beeld voor het culturele tintje. Een paar souvenir menukaarten is ook een idee.

George: Oké. (*af*)

Lu: Meneer Mitchell, mag ik wat vragen?

John: Geen tijd, liefje. (*hij gaat naar de sofa*) Ik zal een paar aanwijzingen geven. Onze sponsor is Golden Horn Cold Cream. Als Brenda Johnson –die doet de commercials, snap je - je vraagt welke cold cream je gebruikt, zeg je “Golden Horn”... Heel duidelijk! Je krijgt er een voorraadje voor een jaar voor.

Lu: Ik gebruik helemaal geen cold cream.

John: Zij ook niet.

Lu: Maar zij wordt ervoor betaald.

John: Als we lomp en commercieel gaan worden: jij krijgt ook een paar heel aardige prijzen.

Lu: Oké. Golden Horn!

John: We geven je iets voor de huishouding en iets persoonlijks wat je graag wilt hebben. Onze andere sponsor is Revere Copper and Brass Company. Als ik je vraag wat je graag voor de huishouding wilt, zeg je een braadpan van Revere Copper.

Lu: Ik wil helemaal geen braadpan.

John: Wat wil je dan wel?

Lu: Ik wil dat mijn appartement geschilderd wordt.

John: Ook goed, zeg dat je een braadpan wilt en wij zorgen ervoor dat je appartement geschilderd wordt.

Lu: Mooi. Nu datgene wat ik altijd al graag wilde.

John: Wat?

Lu: Geld.

John: *(zucht)* Miss Cotton, we geven geen geld.

Lu: Ik dacht dat het daar bij de tv allemaal om draaide.

John: Klopt, maar wij proberen het tot een minimum te beperken. Wat is je tweede keus?

Lu: Eens kijken.... Kan ik een reis maken?

John: Waarnaartoe? Parijs? Rome?

Lu: Nee, Boston.

John: *(verrast)* Waar?

Lu: Ik heb altijd al eens naar Boston gewild.

John: Waarom?

Lu: Ik wil eens in New England wandelen, kijken naar de boerderijen, de historische kerken en de kerkhoven.

John: Ik hoop dat je niet naar Bridgeport wilt. *(op dat moment komt Brenda binnenstormen. Zij is een van de bekende tv persoonlijkheden die een groot publiek trekken. Ze heeft een tasje, handschoenen en een bontjas bij zich. Ze wordt gevolgd door George, die een uitgave van Life en de Wall Street Journal heeft en twee potten Golden Horn Cold Cream)*

Brenda: *(gaat naar John en kust hem op de wang)* Hallo, Jack.

John: Hallo, Brenda.

George: Waar wil je die?

Brenda: Oh, gooi die rommel maar ergens neer. *(ze legt al haar spulletjes op de achtertafel. George legt Life, de krant en de cream op de bijzettafel)* Ik heb nooit geweten dat er zoveel arme, akelige meisjes met zo'n slechte smaak hier in de stad woonden. Heb je de laatste medespeelster gezien?

John: Nee.

Brenda: Ze was niet te geloven, liefje. *(George af)* Toen zij zei dat ze Golden Horn gebruikte, was het bedrijf meteen vijf jaar achteropgeraakt. En moet je nagaan: ze deed in haar eentje de mambo.

John: Leuke hoed.

Brenda: Hè, oh, dank je, liefje! – Meneer Tom – het is toch zo'n schatje. Ik zei: "Tommie", zei ik, "maak eens iets voor me wat er duur uitziet en het ook is." Nou, en dat heeft hij gedaan. Hij is zoooo creatief.

John: Brenda, dit is Lucille Cotton, Miss Brenda Johnson.

Brenda: Hallo, liefje. Leuk je te ontmoeten. *(ze steekt haar hand uit met een tv lachje)*

Lu: Hoe maakt u het?

John: Miss Johnson is dit jaar gekozen als "First Lady of Television Commercials". Door de sponsors, natuurlijk. *(George komt binnen, zet*

een menukaart op de achtertafel. Brenda staat te glimlachen)

Lu: Wat leuk.

Brenda: *(lacht)* Het is prettig te weten dat je werk op prijs wordt gesteld.

Lu: Zeg dat wel.

John: George, hoe lang hebben we nog?

George: Vier minuten.

John: Waar is Mac?

George: *(kwaad)* Ik haal hem wel. *(af)*

John: *(brengt Lu naar de sofa en beiden gaan zitten)* Nog een paar dingen. Je werkt voor... *(hij kijkt op zijn notitieblok)* The Inspiration Company en jullie maken parfum.

Lu: *(beetje bang)* Ja, en ik verdien honderd dollar in de week.

John: Dat is niet belangrijk. Je weet wat je moet zeggen om reclame te maken voor je bedrijf.

Lu: Ja, ik heb het allemaal van buiten geleerd.

John: Mooi, en wat voor werk doe je?

Lu: Privésecretaresse van meneer Meredith.

John: *(schrijft)* Is hij de president van het bedrijf?

Lu: Ja. *(Mac, de cameraman en George komen binnen. George brengt een schrijfmachine en papier en zet dat op de achtertafel. Haalt een stoel en zet die bij die tafel)*

Mac: Klaar?

John: Ja. *(Mac gaat naar de camera en stelt nog wat bij)*

Brenda: George, doe de deur dicht. *(George doet de deuren dicht)* We willen die keuken niet in beeld. *(ze gaat naar de louvre- deuren)* Wat is daar? *(ze kijkt)* Hé, een kast! Wat grappig!

John: *(Mac brengt de camera dichterbij)* Miss Cotton, u moet niet uit dit deel weggaan, tot Miss Johnson met de commercial begint..... eh.... Als dat rode lichtje gaat branden, lachen. *(hij wijst naar de camera)*

George: Eén minuut. *(hij zet de koptelefoon op)*

John: *(tegen Lu)* Probeer u te ontspannen, Miss Cotton. *(ze staat stijf als een plank. De lichten gaan aan, Lu schrikt, Mac richt de schijnwerpers)* Oh, en noem me tijdens de opnames alsjeblieft John, dat klinkt beter. *(ze knikt. Hij staat op en steekt een sigaret aan. Mac gaat naar de camera en zet de headset op)*

George: Vijfenveertig seconden!

John: *(loopt weg)* Heb je de Burton show gisteravond gezien, Brenda?

Brenda: Ik heb me van de sokken gelachen, liefje.... Ik vond het zo erg voor Tom!

John: Ze wilden eerst dat ik het deed.

Brenda: Nu ja, jij had er misschien wat van kunnen maken, wie was die omroeper?

George: Vijftien seconden. *(Lu wordt wanhopig. Ze denkt dat ze niet terugkomen)*

John: Een nieuwe uit Hollywood. Ik wist meteen dat hij het niet aankon. Hij had geen oostelijke uitstraling.

Brenda: *(lacht)* En heb je die commercial gezien? *(ze wuift met haar handen)*

John: Ja. Libby Jones...

Brenda: Weet je, dat vind ik niet erg...

George: Tien seconden.

Brenda: Wil je wel geloven dat het de eerste commercial in twee jaar was die ik niet uit heb gekeken?

George: Vijf seconden.

John: Dat kan ik begrijpen.

Brenda: Ze heeft geen.... *(John slentert naar de sofa)* raakpunten met de mensen die kijken. *(John krijgt een seintje van George en pakt rustig de microfoon)*

John: Ze is trouwens zo gemaakt! Hallo, dit is John Condon Mitchell voor "Voor één dag baas" van Golden Horn Cold Cream. U hebt gezien hoe Arnold Ross Mangalaw ons eerste carrièremeisje interviewde bij haar thuis, *(hij gaat op de sofa zitten)* nu zijn we in de woonkamer van onze tweede kandidaat, Miss Lucille Cotton. Ik weet dat ze trots is te zijn uitgekozen voor deze wedstrijd "Voor één dag de Baas". Nietwaar, Lu? *(tot nu heeft Lu er met een bevroren glimlach bij gezeten)*

Lu: Ja...

John: En zoals de meeste carrièremeisjes, woont ze leuk, een fraai appartement met een heel behoorlijk salaris. Nietwaar, Lu?

Lu: Klopt...

John: Ik zou graag...

Lu: John... *(hij wacht even, glimlacht en gaat door)*

John: *(staat op)* Ik wil u even rond laten kijken. Wat leest een Amerikaans carrièremeisje.... *(de camera volgt terwijl hij rondloopt)* Life voor het belangrijke nieuws. The Wall Street Journal voor trends in zaken. En als ontspanning alle bestsellers van de bekendste Amerikaanse schrijvers... Waar gaat ze dineren? Hier zijn een paar menukaarten die ze heeft meegenomen als souvenir... The Stork Club..... Sardi.... Twenty One.... *(hij wijst naar de louverdeuren)* Achter deze louverdeuren liggen de slaapkamer, studeerkamer en keuken van Miss Cotton. Ik wou dat ik het u kon laten zien, maar net voordat we de lucht ingingen, lachte Miss Cotton tegen me en zei: "John, ik vind het zo vervelend, het is er een bende; het meisje is er vandaag nog niet geweest." De dames zullen het probleem wel begrijpen. *(Lu haalt*

de schouders op alsof dit het absolute einde is) Daar... (hij wijst naar de wandkast, de camera volgt) daarbuiten die deuren is een terras met een hele lieve tuin. (Lu kijkt) Maar laten we even teruggaan naar ons carrièremeisje. (hij gaat naast Lu op de bank zitten) Lu, je bent de privé – we mogen wel zeggen vertrouwelijke – secretaresse van de heer Robert Meredith, de president van de Inspiration Company, nietwaar?

Lu: Ja.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto